Doğan Kardeş

SAYI 6 2 ŞUBAT 1976 250 KURUŞ

MİNİ MAGAZİN

dost VE düşman

BOZULAN MADDELER YİYENLER

Bokböceği

BİTKİLERE YARDIM EDENLER

Balarısı

Kelebek

ZARARLI BÖCEKLERİ YİYENLER

Kızböceği

ENDÜSTRİDE FAYDALI OLANLAR

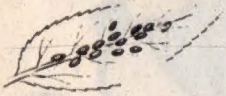

Kırmız böceği

İpek böceği

ARAŞTIRMALARDA FAYDALI OLANLAR

Sinek lârvası

Meyva sineği

HASTALIK TAŞIYANLAR

Pire

Bit

Çeçe sineği

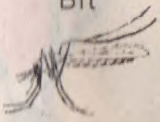

Sivrisinek

BİTKİLERE ZARARLI OLANLAR

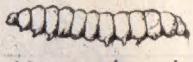

Meyva kurdu

Çekirge

Eşek arısı

Patates biti

EVLERE ZARARLI OLANLAR

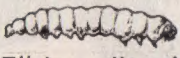

Elbise güvesi

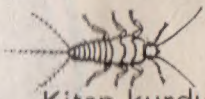

Kitap kurdu

Beyaz karınca

Halı biti

TABİATIN ELEKTRİKÇİLERİ

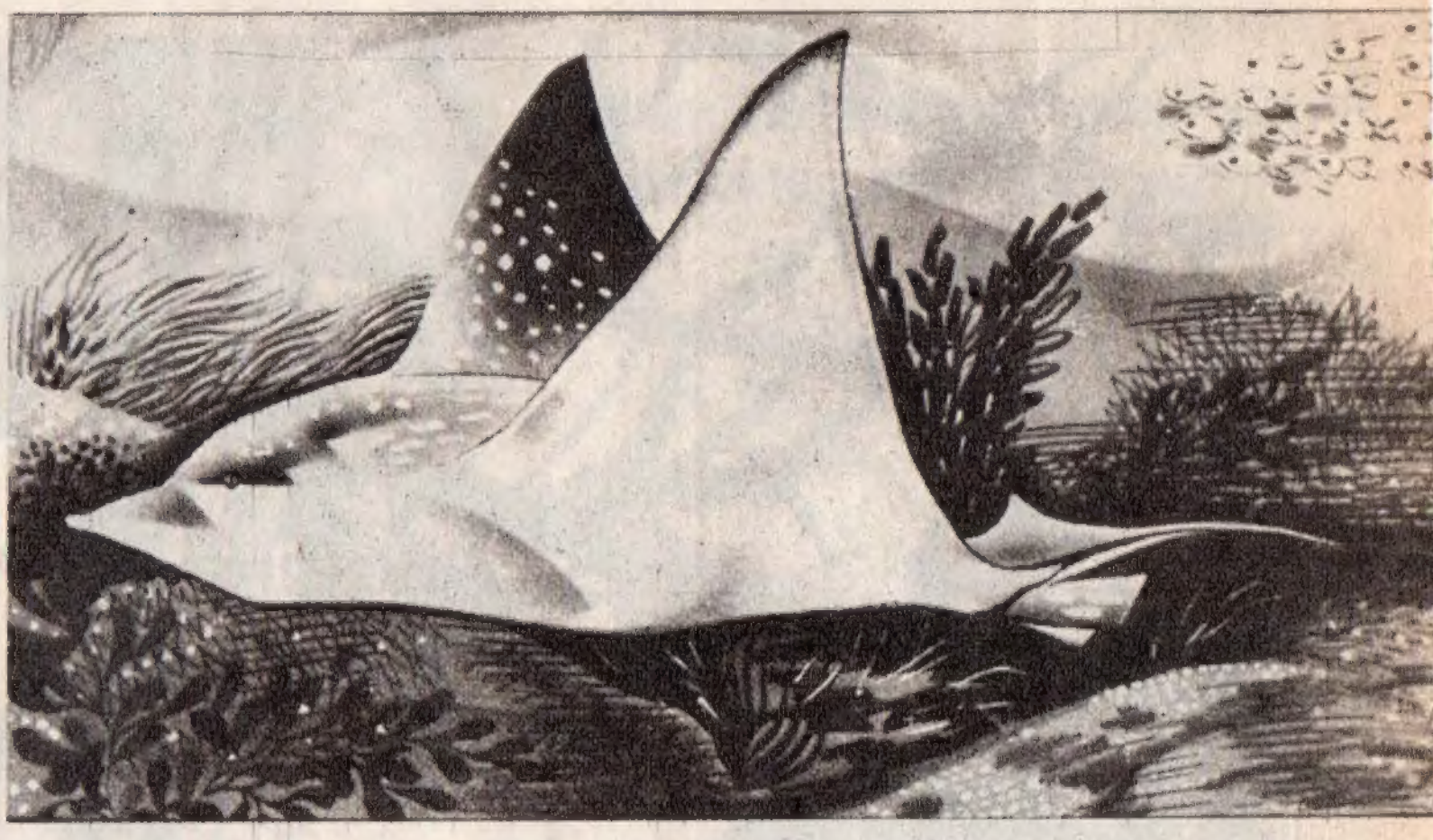

Edison elektrik ampulünü bulduğu vakit, acaba tabiattaki elektrikçilerden haberi var mıydı?

İNSANLAR elektriği bulup dinamoyu icat etmeden milyonlarca yıl evvel hayvanlar ve bitkiler elektrik imâl ediyorlardı. Hatta sizin vücudunuz bile minyatür bir elektrik santralıdır.

Bazı canlılar çok kuvvetli elektrik akımı geçirirler... Örneğin elektrikli yılan balığı. Bu balıklar Güney Amerika'daki Orinoko ve Amazon nehirlerinin çamurlu sularında yaşarlar.

Görünüşte yılan balığı ile aynı olmasına rağmen, elektrikli yılan balığı değişik bir anatomiye sahiptir. Kahverengi ve kavuniçi bir derisi, çok hissiz bir başı vardır. Aşağı yukarı 85 cm. uzunluğunda olan bu balığın ancak sekizde biri kafa ve vücudu oluşturur. Gerisi elektrik hücrelerini imâl eden kuyruktur.

Kuyruk kısmında pelte gibi kat kat hücreler vardır. Bu hücreler mikroskop altında incelendiği zaman, hücrelerin, pilin madenî levhaları gibi birbirine bitişik olduğu görülür. Bütün elektrik sistemi, yılan balığının beynine sinirler vasıtasıyla bağlıdır.

Elektrikli yılan balığı her zaman elektrik imâl etmez. Fakat bir yere dokunduğunda veya bir şey ona çarptığında hemen beynine bir mesaj gider. Mesaj beyinden kuyruk kısmındaki elektrik santralına geçer. Böylece akım meydana gelir; balık kendini korur. Beslenmek için yiyeceği balıkları da önce elektrikle hareketsiz hale getirir, sonra yer.

Elektrikli yılan balığının imâl ettiği cereyan beyinden kuyruğa gider. Aynı şekilde elektrik bataryasının cereyanı da hep bir istikamete gider.

Akümülâtörün bataryasının pili bitince tekrar elektrik yükletilinceye kadar nasıl elektrik imâl etmezse, elektrikli yılan balığı da aynı şekildedir. Eğer çok elektrik harcamışsa, yılan balığının da elektriği bitebilir. O zaman emin bir köşeye çekilir ve elektrik dolana kadar bekler.

Elektrikli yılan balığı su altında 250 voltluk, su üstünde 500 voltluk elektrik cereyanı meydana getirir. Yani aşağı yukarı büyük bir elektrik lâmbasını yakmaya yeterlidir. New York akvaryumunda bulunan elektrikli yılan balığı zaman zaman havuzunun üzerindeki neon ışığını yakarak varlığını belli edermiş.

Tabiatın elektrikçilerinden bir diğeri de tırpana veya vatoz adıyla anılan bir çeşit yassı balıktır. Esas yeri Afrika'dır; fakat bazen Avrupa'da da görülür.

Elektrikli tırpana balığı kendisine saldıran bir varlığa kuyruğu ile elektrik akımı verir. Bu akım o kadar kuvvetlidir ki, insanı hareketsiz bırakabilir.

Elektrikli tırpana balığı, bataryalarını kafasının 2 tarafında taşır. Bunlar görünüşte bal peteği şeklindedir ve binlerce hücreden oluşur.

Elektrikli yılan balığı gibi, tırpana balığı da elektriksiz kalabilir. O zaman dinlenip yeniden elektrik yüklenir.

Bilim adamları, henüz daha tam olarak bu balıkların nasıl elektrik imâl ettiklerini bulamamışlardır.

İnsan vücudunun birçok kısımları da devamlı elektrik imâl ederler. Beynimizdeki milyonlarca hücre ve sinirler elektrik akımı meydana getirirler. Beyindeki elektrik akımını ölçmek için kafatasına ufak metal levhalar veya «elektrot»lar yerleştirilir. Sonra bunlar hassas ölçme âletlerine bağlanır. Meydana gelen cereyan o kadar azdır ki biz bunu hissetmeyiz bile.

İnsan vücudunun kasları birbirine değince bazen az da olsa hissedilecek kadar cereyan çıkar. Bazen kazağımızı çıkarırken çıtır çıtır bir ses duyarız veya kalorifere dokunduğumuz zaman elektrik çarpmış gibi olur. Bunlar hep elektrik yüklü olduğumuzu gösterir.

Hatta bitki hücreleri bile elektrik yapabilir. Bitkilerin etrafındaki toprağa metal çubuklar yerleştirilmek suretiyle çok hasas elektrik ölçü âletleriyle (galvanometre) bu akım ölçülebilir.

AĞAÇ S

ANSARI

Hayvan olarak sevilmeyen sansar, karakter olarak hırsızdır ve bu yüzden de çok kayıp verir

Ağaç sansarı Avrupa ve Asya'nın ağaçlı bölgelerinde yaşar. Çok usta bir avcı ve ağaçlara çok hızlı tırmanabilen bir hayvandır. Şimşek gibi avını kovalar, bazen tavşan, fare ve kuş bile yakalayıp yer. Ağaç sansarı sadece et değil meyve ve balı da sever.

Ağaç sansarı kokarca ile bir ailedendir. Kokusuyla devamlı yaşadığı ve geçtiği yerlere bir nevî işaret koyar. Sansar dişisi yavrularını 6 ay taşır. Yavru sansar çok kısa bir sürede evcilleştirilebilir.

⁂

Bazı sirklerde sansarlar evcilleştirilip çeşitli göteriler yaptırılır.

Sansarın kürkü çok değerlidir. Onun için Avrupa'da çok sayıda sansar öldürülmüştür. Ancak kanunla avlanmaları yasaklandığından son senelerde sayıları yine yükselmiştir.

⁂

Her şeye rağmen kürk avcıları kaçak olarak sansar avına devam ediyorlar.

KAFADARLAR

© Doğan Kardeş

KAFADARLAR
SAHİ Mİ?
EVET.. KULÜBE BUNDAN SONRA SİZİN.. RODOLFO ŞEY.. RODDY'E TEŞEKKÜR EDERİM.
ARTIK BEN GİDEYİM. SİZ DE OYNAYIN.
AH.. LÜTFEN...
KULÜBENİN ŞEREFİNE BİR PARTİ VERECEĞİZ. BİZE KATILIRSANIZ SEVİNİRİZ!
ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM ELBETTE KATILIRIM.
PARTİDE İKİ ÖNEMLİ OLAY KUTLANIYORDU.. KULÜBENİN KAFADARLAR ÇETESİNE GEÇMESİ VE RODOLFO'NUN RODDY OLMASI.....
SON
44

BÜYÜK HATA

Yeni Meksika çölü üzerinde deney uçuşu yapan iki Kuzey Amerika Süper Sabre savaş uçağı, 8 motorlu B - 52 bomba uçağına karşı savaş manevrası yapıyordu. B - 52 bomba uçağı ufukta görününce, öndeki Süper Sabre'nin pilotu savaş anında yapması gereken hareketleri tekrarladı. Fakat... birden uçağın kanatları altında duran mermi roketlerden birisi yerinden fırladı... ve «hedef»ini buldu. Bu korkunç yanlışlığa karşı yapılacak hiç bir şey yoktu...

BİR şanssızlığın, bir trajedi haline dönüştüğü tek olay, Amerikalılar'ın savaş uçakları ve B - 52 bomba uçağının başına gelmiştir.

B - 52'nin pilot bölümünde her şey normaldi. 6 kişilik mürettebat gerekli hazırlıkları bütün ciddiyetiyle yapıyor, temsilî savaşa hazırlanıyordu. Amerikan Hava Kuvvetleri'nin Stratejik Hava Komutanlığı'nda en başarılı ve en bilgili elemanlar olarak tanınan bu altı kişi, kendileri için hazırlanan korkunç sondan habersiz yola çıkmak üzereydiler. Teksas'ın El Paso bölgesinde bulunan Stratejik Hava Komutanlığı'nda, 200 ton ağırlığındaki B - 52 saati gelince alandan havalandı. Takvim, 1961 yılının 7 nisanını gösteriyordu. B - 52'deki kaptan pilot Blodgett ve adamları, Yeni Meksika'nın dağlarından ve çölün üzerinden bir süre uçtular. Bütün gerekli

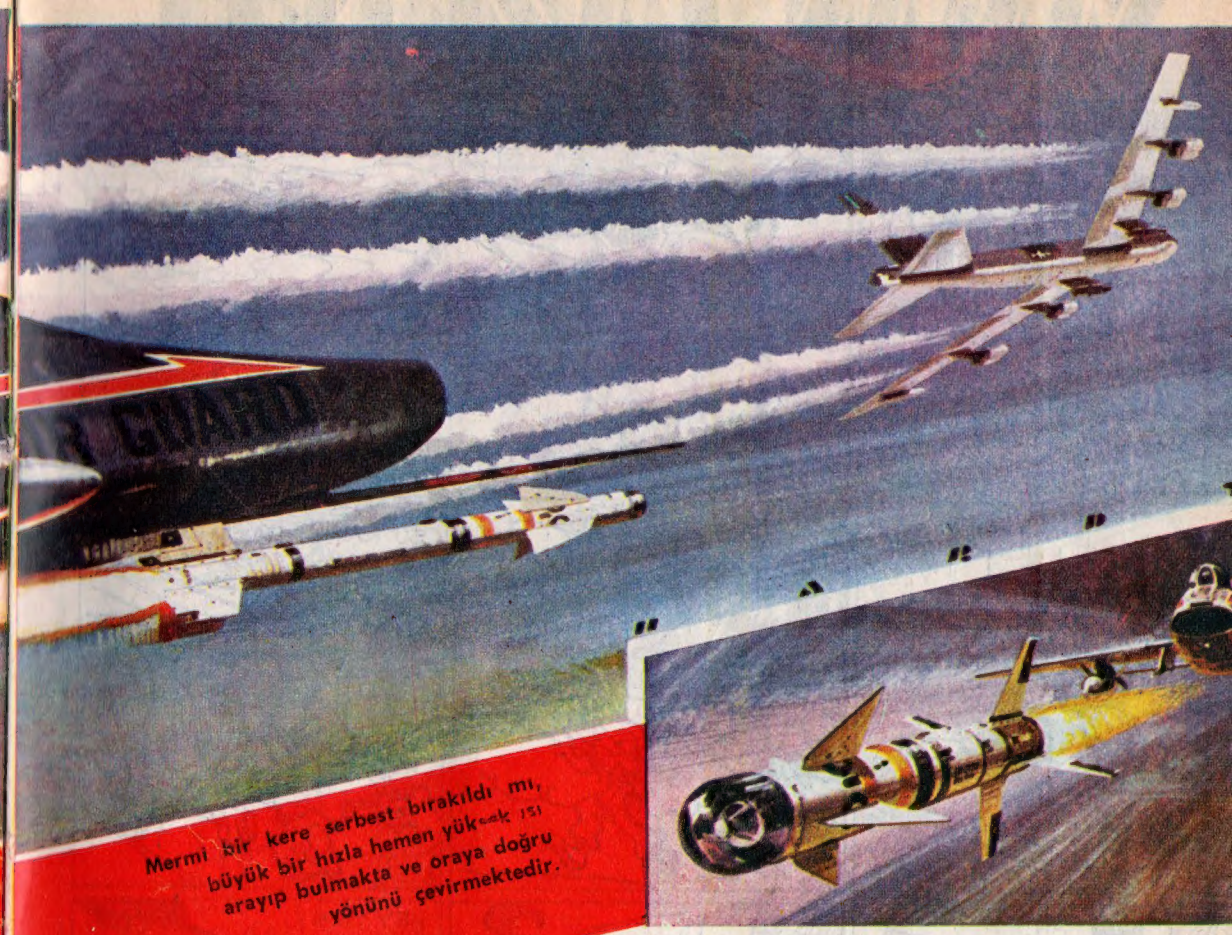

Mermi bir kere serbest bırakıldı mı, büyük bir hızla hemen yükseğe ısı arayıp bulmakta ve oraya doğru yönünü çevirmektedir.

deneyleri başarıyla tamamladıktan sonra sıra, Millî Hava Koruma'ya ait iki uçağın hedef noktasını temsil etmeye gelmişti. Bu görevi de tamamladıktan sonra B - 52 üsse dönecekti.

F - 100 Süper Sabre savaş uçaklarının pilotları ve diğer elemanları da en az B - 52'nin mürettebatı kadar bilgili ve yetenekliydi. Bir süre sonra iki Süper Sabre, aralarındaki mesafeyi yutarak bomba uçağına yetiştiler. B - 52, görevi gereğince hiç manevra yapmayacak, diğer iki uçağa hedef teşkil edecekti. F - 100 Süper Sabre'ler birbiri ardınca üç defa arkadan hücuma geçip 20 mm.'lik toplarıyla atış yapar gibi B - 52'ye çok yakın geçtiklerinde mürettebat sakindi.

Savaş uçakları, son kez olarak değişik bir manevraya giriştiler. Önce birinci uçakta James Van Scyoc manevraya girişti. O anda ikinci uçak geriye çekilmiş, manevrayı izliyordu. James Van Scyoc, B - 52'yi radarda izlerken, birden garip bir ses duydu. Ses, mermi roketlerden birinden geliyordu. Scyoc, ateşleme kolunu kontrol etti, kilitliydi. Tehlike yok, diye düşündü. Halbuki

Birden bire yerinden çıkan mermi son süratle her şeyden habersiz yoluna devam eden uçağa doğru gidiyordu. Roketin fırladığı uçaktakiler ise hiç bir şey yapamadan acı içinde bekleşiyorlardı.

mermi roket, birden son hızla yerinden fırladı. F - 100'ün pilotu Scyoc panik içinde seslendi, «Dikkat edin, roketlerden biri fırladı.» B - 52'nin pilotları bu alârmı almışlardı, ama daha anlamını bile kavrayamadan roket hedefini bulmuştu. B - 52, alevler içinde son hızla yere çakıldı.

Pilotluk tarihinde böylesine bir trajediyle karşı karşıya kalınmamıştır, James Van Scyoc'un o gün üsse dönerken hissettikleri kadar... Suçsuzluğunu nasıl ispat edebilecekti. Barışta kendi arkadaşlarını taşıyan uçaklardan birini düşürmüştü. Suçsuzluğunu ispat etse bile, sırtındaki bu ağır yükle diğer arkadaşlarının yüzüne nasıl bakabilecekti? Yapılan incelemelerde, F - 100 uçağının ateşleme sisteminde arızaya rastlanmadı. Fakat, kanadın altındaki roketlerden birinin sürat yüzünden havanın nemiyle etkilenerek elektrik devrelerini harekete geçirdiği anlaşıldı.

YAMAN GAZETECİ

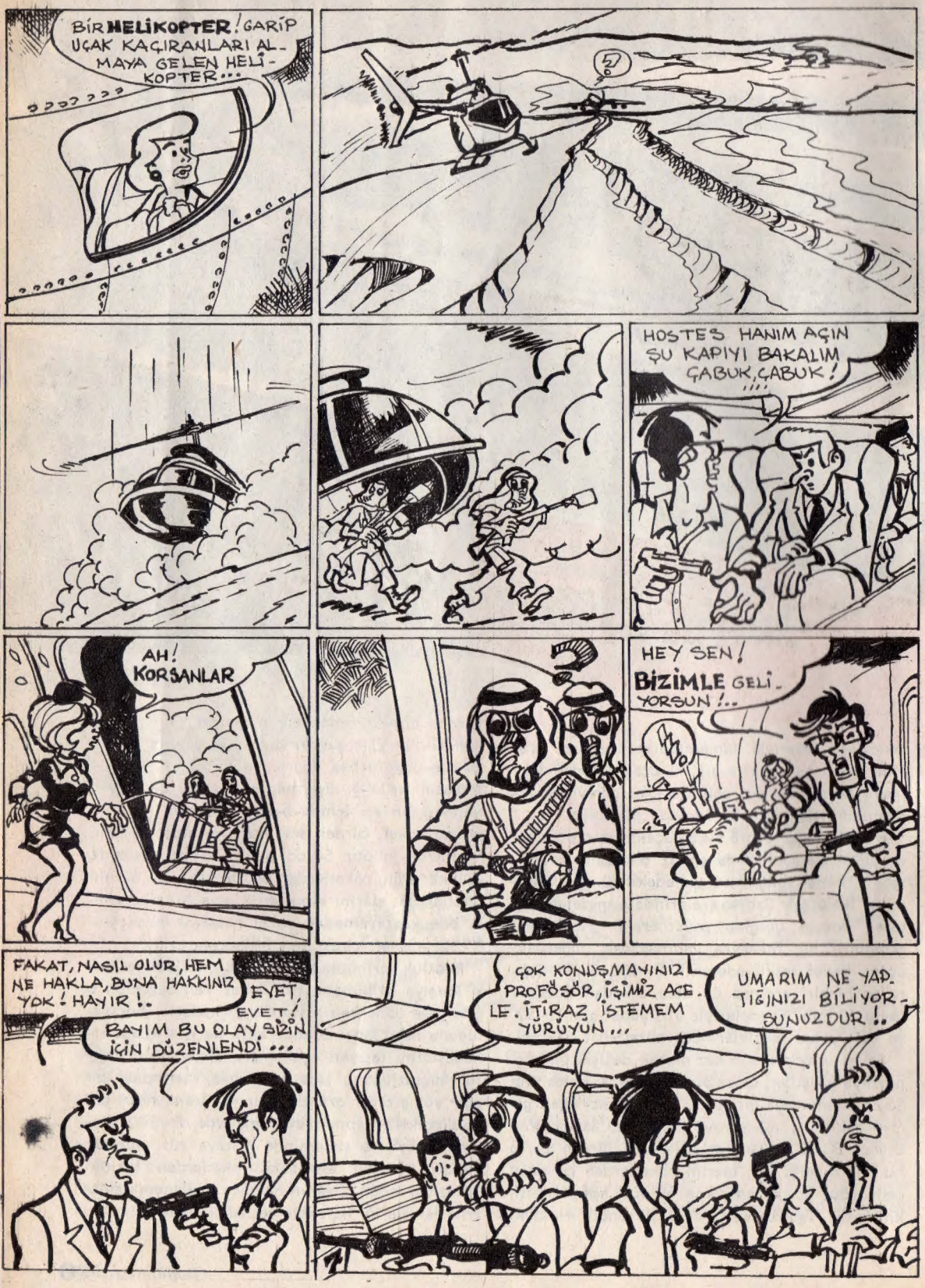

④ petrol korsanları

DO MAJÖR MANTARFONİ

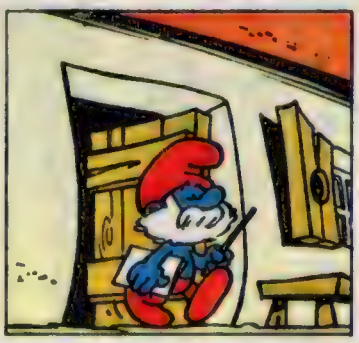

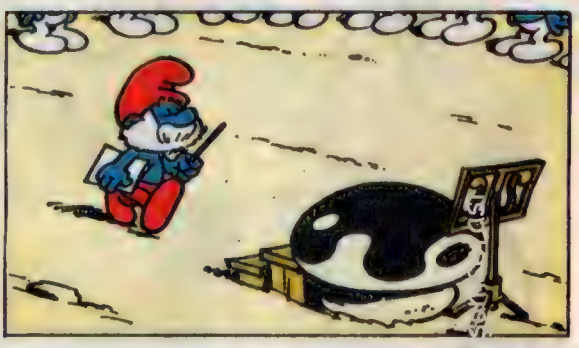

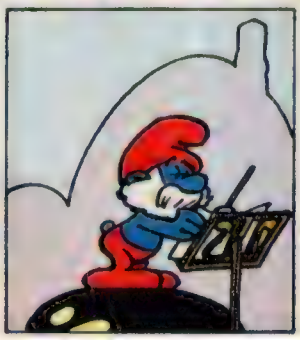

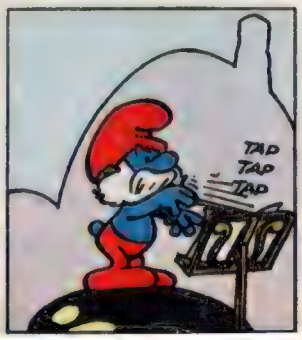

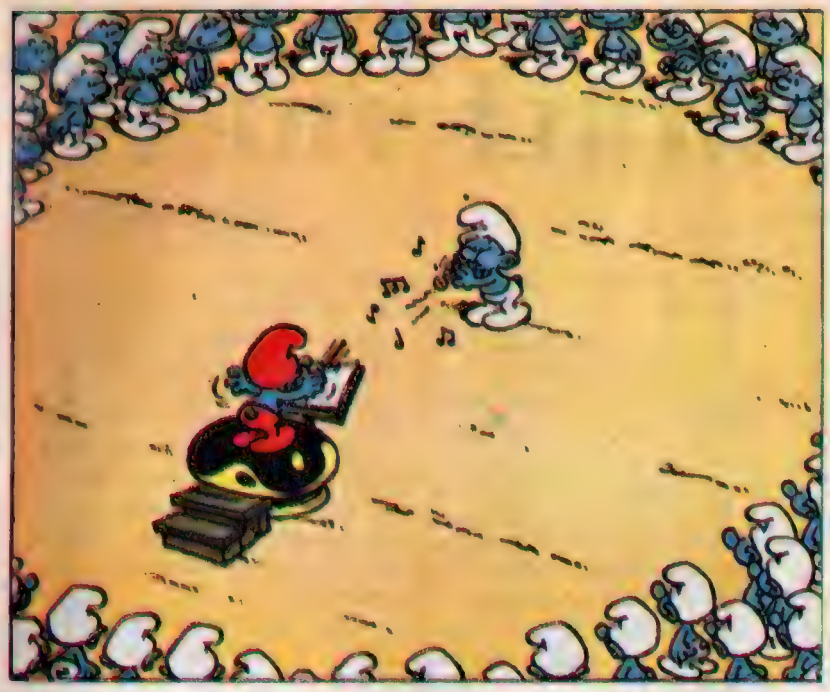

FORTİSİMO.! DAHA KUVVETLİ.!

BÜTÜN GÜCÜMLE ÇALIŞIYORUM, ÇALMA YA. MANTAR DEDE DAHA İSTİYOR!

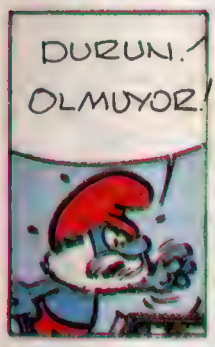
DURUN.! OLMUYOR!

DO MAJÖR MANTARFONİ-Yİ TEK ALETLE ÇALMA-MIZ OLANAKSIZ. BAŞKA MÜZİSYENLER GEREKLİ

BİZ DE ÇALARIZ AMA.! BİZİM ALE-TİMİZ YOK! EVET YOK!

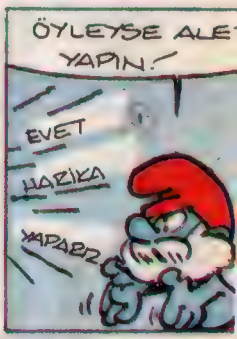
ÖYLEYSE ALET YAPIN.! EVET HARİKA YAPARIZ

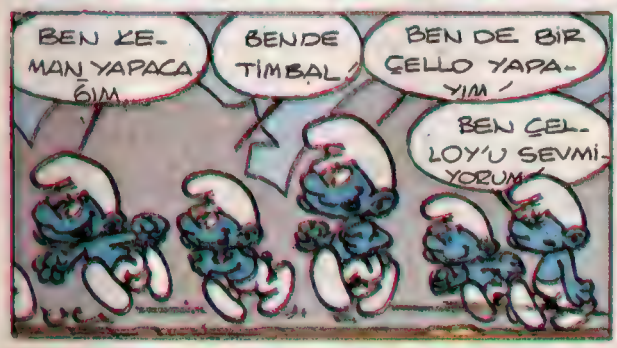
BEN KE-MAN YAPACA-ĞIM. BENDE TİMBAL. BEN DE BİR ÇELLO YAPA-YIM.! BEN ÇEL-LOY'U SEVMİ-YORUM.!

BİR ANLIK MANTARCIKLARI BIRA-KALIM.! VE GARGAMELİN EVİNE DOĞRU UZANALIM.! HİÇ BİR ŞEY YOK. HERGÜN AYNI

BİR AYDIR ORMA-NI ARIYORUM.!

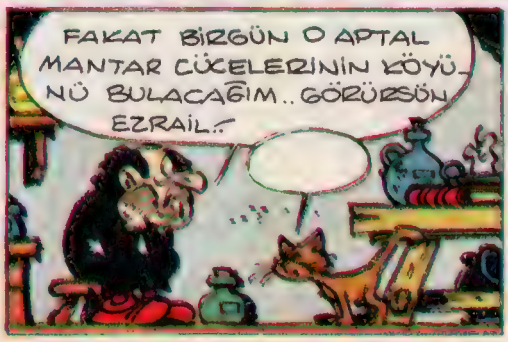
FAKAT BİRGÜN O APTAL MANTAR CÜCELERİNİN KÖYÜ-NÜ BULACAĞIM.. GÖRÜRSÜN EZRAİL.!

VE İNTİKA-MIMI ALACA-ĞIM.!

(Devamı V:

ELEKTRİKLİ TREN

Yazan: Dilara (Kızıltan) Özman

MİNİK HIKÂYE

HEPİNİZ bilirsiniz ki çocuklar, kızlar bebeklerle oynamaktan, oğlanlar da otomobil, tren, tüfek, tank gibi şeylerle oynamaktan hoşlanırlar. Bu çoğu kez değişmez bir kuraldır sanki...

İşte, Selda ile kardeşi Beklân da böyledirler. Selda bebekler alır, evcilik oynar, onlara giysiler dikerken, Beklân otomobillerini dizer, tanklarını ateşler, gemiler yüzdürürdü suda.

O yıl, sokaklarının başındaki mağazanın vitrininde Beklân bir elektrikli tren görmüştü. Bu üç vagonlu, kırmızılı yeşilli, pırıl pırıl bir trendi. Rayları da tıpkı sahiciymiş gibi kıvrıla kıvrıla gidiyordu. Aklı başından gitmişti Beklân'ın «Ah,» demişti içinden, «Şu tren benim olsaydı, dünyada başka hiç bir şey istemezdim.»

Artık ortaokul öğrencisi oluyordu, ama, «Trenin de yaşı mı olurmuş,» diyordu. «Ben yaşlı dede de olsam trenlerle gene oynarım.»

Beklân o günden sonra, her sabah mağazanın önünde durup treni seyreder, hayallere dalardı. Akşam dönüşte de trene uğramadan edemezdi. Bir gün, kendinden bir yaş büyük ablası Selda'ya, düşlerinin trenini gösterdi. Selda'nın bile pek hoşuna gitmişti trenler. İçeri girip mağazanın sahibine tren takımının fiyatını sordular. Akşam babalarına söyleyecekler, yalvarıp yakarıp almasını sağlayacaklardı.

Fakat, akşamki konuşmalar sandıkları kadar olumlu sonuçlanmadı. Babaları alamayacağını söyledi.

— «Hem senin derslerin de çok bu yıl, oğlum,» dedi. «Bekle biraz, yaza daha çok vagonlusunu alırız.»

Tüm umutları yıkılmıştı Beklân'ın. Selda da üzüldü. O gece yatağında, ellerini başının altına koyup, gözlerini tavana dikip uzun uzun düşündü Selda. Düşündü, düşündü... Birden aklına bir şey geldi! Neden olmasındı? Hemen usulcacık kalktı, sabaha kadar bekleyemezdi çünkü. Gidip Beklân'ı dürttü uyandırdı.

— «Beklân, Beklân, uyan bak!.. Aklıma ne geldi... Şşşşşt! Uyansana...»

Beklân gerinerek gözlerini açtı, kırpıştırdı:

— «Ne var, ne oldu Selda?.. Daha sabah olmamış ki...»

— «Olmadı tabiî. Daha geceyarısı. Ama bağışla beni, Sabaha kadar bekleyemedim.»

— «Neyi... Neyi bekleyemedin?»

— «Bak Beklân, aklıma parlak bir buluş geldi. Senin kumbaran dolu mu?»

— «Eee, ne olmuş doluysa-»

— «Dur dinle biraz, sabırlı ol. Benimki epeyce dolu. Seninki de doludur herhalde. Açtıralım, birleştirelim, bakalım ne tutacak. Onun üstüne de birkaç ay harçlıklarımızı ekleriz. Başarırız belki. Ne dersin? Ondan sonra da tren senin demektir artık.»

— «Ay, Selda'cığım, sen ne iyi, ne tatlı bir ablasın. Akıllısın da. Bu hiç aklıma gelmemişti benim. Yaşşa sen!»

— «Tamam mı, anlaştık mı?»

— «Anlaştık elbette.»

Birbirlerine sevinçle sarıldılar. Selda:

— «Haydi artık geç oldu, yatıp uyuyalım,» dedi.

Beklân, «Yuppiii!» diye bağırıp yorganı başına çekti, yattı. Çok mutluydu. Ama heyecandan ne kadar uyuduğunu siz tahmin edersiniz artık. Erkenden kalktı ertesi gün, gece kurdukları planı gerçekleştireceklerdi.

Kumbaralar açıldı, paralar sayıldı. Trenin fiyatını karşılamaları için daha epeyce biriktirmeleri gerekiyordu. Neyse, fazla sürmez, harçlıklarını ekleyip tamamlarlardı.

Artık sıra günleri saymaya gelmişti. Bir türlü de geçmiyordu zaman.

Bir gün mağazanın vitrini temizleniyordu. Beklân treni göremeyince çok korktu, hemen içeri girip sahibine sordu. Meğer tozunu alıyordu adam. Beklân:

— «Ne olur,» dedi. «Amca bu treni satmayın. Ben alacağım. Ama daha para biriktirmem gerekiyor. Satmayın olur mu?»

Mağazanın sahibi babacan bir adamdı, çocukları da çok severdi. Söz verdi bekleyecekti.

Aradan haftalar geçti. Paralar da arttıkça artıyordu. Bayram gelip geçmişti. Büyüklerin verdiği bayramlıkları da eklediler. Tren ise vitrin camının ardından sanki:

'Beni al artık. Sıkıldım burada. Al da raylarımın üzerinde koştur beni,' der gibi bakıyordu Beklân'a.

O ara Beklân'ın doğum günü yaklaşıyordu. «Ne olurdu, keşke paramız doğum gününe kadar tamamlanabilseydi de, o gün trenimle oynayabilseydim,» diye söyleniyordu kendi kendine. Arkadaşlarını da oynatırdı, ne güzel eğlenirlerdi.

O sabah gene mağazanın vitrinini ziyaret etti, baktı baktı, oku-

luna gitti. Akşam üstü tekrar vitrinin önüne geldiğinde bir de ne görsün, trenin yerinde kocaman bir gemi durmuyor mu? Beklân önce gözlerine inanamadı. Bayılacaktı neredeyse, olamazdı, olamazdı... O tren Beklân'ındı. Gözleri yaşla dolu dolu oldu.

— «Trenim benim,» dedi. «Neredesin?»

Hemen mağazaya daldı. Çırak vardı. Asıl sahibi yoktu. Sordu. Çocuk bilmiyordu.

— «Her halde satılmıştır,» dedi. Patron mal almaya Ankara'ya gitti. Gelince sorarım. Beklân bu kelimeleri duymak bile istemiyordu. Kolu kanadı kırık çıktı mağazadan. Tüm hayalleri yıkılmıştı artık. Aylardır ablasıyla çabalamaları boşa gitmişti. Utanmadan ağladı bile... Akşam babalarına annelerine de anlattılar. Onlar da üzüldüler. Babası içinden, 'Bu kadar üzüleceğini bilseydim, alırdım,' diye geçirdi. Pişman olmuştu, ama neye yarardı ki?..

Kaç gecesi uykusuz geçti, Beklân'ın. Derslerini bile unutmuştu neredeyse. Ertesi gün doğum günü olduğunu hatırlayınca daha da kızdı kendi kendine. Hiç şimdiye kadar, doğum gününü böylesine sıkıntılı karşıladığını hatırlamıyordu. Canı hiç bir şey istemiyordu.

O sabah geç kalktı. Suratı asıktı. Kahvaltısını bile yiyemedi. Öğlen yemeğine dayısı, teyzeleri, halaları geleceklerdi. Sonra da arkadaşlarına çayla pasta hazırlayacaktı annesi. Ne olurdu hiç kimse gelmeseydi. Onları karşılamak, gülmek, konuşmak istemiyordu canı, içinden gelmiyordu. Ama bu böyle kararlaştırılmıştı. Çare yoktu.

Öğlene doğru yavaş yavaş konuklar gelmeye başladılar. Tüm akrabaları ne de güzel, ne değerli armağanlar almışlardı Beklân'a. Ama onun gözünde hiç birinin değeri yoktu.

'Benim düşlerimin treninin yanında bunlar hiç kalır,' diye geçirdi içinden. O böyle dalmışken, gene kapının zili çalındı. Bu kez de gelenler küçük teyzesiyle eniştesiydi. İşte eniştesinin elinde de kocaman bir paket vardı. Ama bu Beklan'ı hiç ilgilendirmedi, tıpkı diğerleri gibi. «Al bir tanesi daha,» dedi içinden. «Bir an önce akşam olsa da bitse bu iş.»

Ayıp olmasın, saygısızlık olmasın diye koşup karşıladı konuklarını. Paketi aldı, isteksiz isteksiz açmaya koyuldu. Tam kapağını da kaldırmıştı ki ne görsün? Sevinçten deliye dönmüştü.

— «Bu bu benim trenim... benim trenim,» diye çılgınca bağırıyor, her bir vagonu yakalayıp öpüyordu. Ama nasıl olurdu?

— «Peki ama teyzeciğim, nereden buldunuz siz bunu? Nereden aklınıza geldi onu almak?»

Teyzesi de mutluydu. Beklan'a sarıldı, anlatmaya başladı:

— «Hatırlıyor musun Beklan?» dedi, senin bu treni gördüğün ve babana alması için yalvardığın akşam biz buradaydık. Senin o istekli istekli halin bana çok dokunmuştu. Hemen karar vermiştim Doğum gününde alacağımız armağan neden bu olmasındı? Ertesi gün gidip mağazanın sahibine sordum, ondan bir süre treni satmamasını istedim. O da kabul etti. yeni bir şey gelene kadar durabilir ancak dedi. Zaten benim de daha vaktim vardı. İşte böyle yavrum. Anladın mı? O artık senin...

Bu işe Selda da çok sevinmişti. Hemen tren salona kuruldu. Beklân neresinden tutacağını, neresinden çalıştırılacağını bilemiyordu heyecandan, sevinçten. Saatlerce trenin başından ayrılmadılar. Akşamüstü de arkadaşları gelince doyasıya oynadılar.

İnanır mısınız çocuklar, en çok trenle oynayan kimdi dersiniz? Beklân'ın babasıl.. Bütün kalbiyle oğluna hak vermişti.

Beklân'ınsa, o yıla kadar gelip geçen doğum günlerinin en mutlusuydu, en renklisiydi belkide bu...

ÇAĞLAR ÖNCESİNDEN BUGÜNE

ÇAĞLAR önce, dünyamız dev sürüngenlerle kaplıydı. 16 metreye yaklaşan dinazorların yumurtadan henüz çıkmış yavruları bile, 1,1/2 metre boyundaydı. Dev dinazorlar, mamutlar, yürürken bastıkları yeri titretir, yaşam çabası içinde birbirleriyle öldüresiye kavgaya tutuşurlardı. Ya kuşlar? Onlar da çok uzun ve kalın gagalı, geniş kanatlı dev hayvanlardı. Bugünkünü hiç benzemeyen bu korkunç hayvanlar nasıl yok oldu? Bugünkü hayvanlar, nasıl oluştu?

Bu sorular ardından insanlığın oluşumu konusundaki şüpheleri de getiriyordu. Bugünkü insanlar, neden ilk çağ insanına benzemiyordu? Ünlü bilgin Charles Darwin, bu sorulara, «Evrim Teorisi» adı verilen açıklamasıyla cevap verdi. 5 yıl süren dünya seyahati esnasında çeşitli örnekler toplayan, fosiller bulan ve incelemeler yapan Darwin, bu teorisiyle jeoloji alanında büyük bir aşama yaptı. Darwin, bugün yeryüzünde yaşayan canlıların, eski çağlarda var olan ve çağlar geçtikçe değişerek bugünkü şeklini alan hayvanlardan türediğine inanmaktadır. Yaşam kavgasında kuvvetliler ve yetenekliler

seçilmekte, onlardan gelen nesillerden yine seçile seçile bugüne kadar gelinebilmektedir. Darwin'in teorisini ispatlamak için, en uygun örnek olarak, atları ele alabiliriz. Fosillerden elde edilen bilgilere göre atın atası sayılan ve 59 milyon yıl önce yaşayan Eohippus'ların dört tırnağı vardı. Fakat bugün atlar tek tırnaklı olarak bilinirler. Bu değişme, çağlar boyunca sürmüştür. Yine asırlar sonra dünyamızdaki bitkilerin, hayvanların ve insanların nasıl bir şekle dönüşeceği, şimdiden bilinemez. Ama canlıların değiştiği ve değişeceği muhakkaktır.

Eski çağ hayvanlarını ve gelişimlerini incelemekte fosiller, büyük rol oynamaktadır. Jeolojistler, fosilin bulunduğu kaya tabakasının yaşını yaklaşık olarak tayin edebilmekte, bu suretle fosilin hangi çağlarda yaşadığı ortaya çıkmaktadır. Milyonlarca yıldan beri taş ve kaya tabakalarının arasında yatan hayvan fosilleri, [illegible] hayvan pul[illegible]ları veya kabukları, bitki yapraklarının şekilleri, hayvanların ayak izleri ve hatta solucan gibi sürünerek iz bırakan hayvanların izleri meydana getirmektedir. Bu fosiller, çağlara göre ayrılıp sıralanarak canlıların geçirdiği evrimi açıkça ortaya koyabilmektedir.

ATIN EVRİMİ

1. Eohippus, 50 milyon yıl önce yaşamıştır ve atın atası sayılır. Dikkat edilirse, dört tırnaklı olduğu görülür.
2. Eohippus'un baş kısmı, bugünkü ata benzemektedir. Orta tırnak da daha belirginleşmektedir.
3. Eohippus. Giderek ata daha çok benzemektedir. İşe yaramayan bir tırnak kaybolmuş, üç tırnak kalmıştır.
4. Eohippus. Giderek gelişen orta tırnağın iki yanındaki tırnaklar, iyice küçülmüştür artık.

[illegible] milyon yılda değişerek bugünkü halini alan at... Orta tırnak nal şeklini almıştır.

SİHİRLİ AYAKKABI

BILLY'İN AYAĞINDA DİNİRLİ AYAKKABI VARDI ŞİMDİ..

AYAKKABILAR BUGÜN YARDIM EDİYOR BANA

FENA DEĞİL BILLY BU SEFER!

KÖŞEDEN ATIŞINI YAPAR.

BUNU İLK DEFA YAPIYORUM BAKALIM NE OLACAK!

TOP HEMEN DAİRE ÇİZDİ.. HERKEZ DE ŞAŞIRMIŞTI

GOOLL

NEFİS BİR HAREKET

BİRAZ SONRA..

DANE'YE BAK PAS VERİLMEDEN KOŞMAĞA BAŞLADI..

GOOOOLLL!

İKİ GOLÜ DE BILLY ATTI!

GANTON SALDIRIYA GEÇTİ TOP GEORGE'TAYDI..

GEORGE'UN STİLİNİ BİLİYORUM SAĞA GİDECEK..

GEORGE GERÇEKTEN TOPU SAĞA GÖTÜRDÜ..

SEN NEREDEN ÇIKTIN

DEVREYE AZ KALMIŞTI..

BİR GOL DAHA

KALECİ KURTARDI..

DEVRE ARASINDA BAY HAWKINS GANTON TAKIMI İLE TAKTİK KONUŞMA YAPIYORLARDI..

2-0 MAĞLUBUZ FAKAT ÜMİDİMİZ VAR. İKİ KİŞİ DANE İLE OYNIYACAK ZIRA ONU OYUN HARİCİ BIRAKMAMIZ LAZIM- ÇOK İYİ FUTBOL OYNUYOR...

BİZİM TAKIMDA OLSAYDI, BU MAÇI KAZANMIŞ OLURDUK!

MUSTAFA KALPAKASLAN

Bir yıl önce Fenerbahçe'den ayrılan Mustafa, eski takımı Altay'a dönünce hem kendisini hem de takımını başarının doruğuna ulaştırdı.

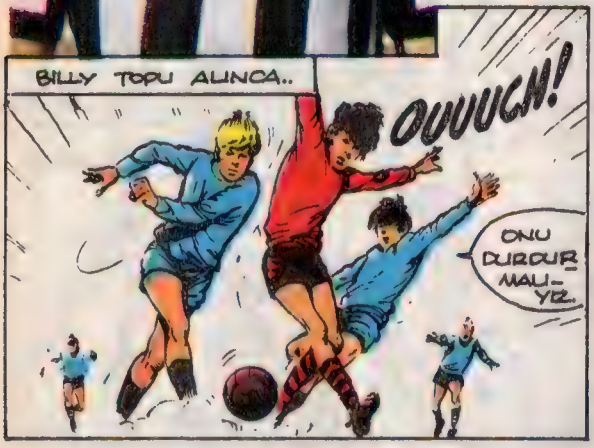

GANTON BİR GOL ATABİLDİ.
GOOL !!!
ARTIK ÇOK GEÇ MAÇ BİTİYOR.
MAÇ BİTİNCE..
ÇOK İYİ OYNADIN DANE.
GİZİNKİLERE İYİ DERS VERDİN DANE
GANTONLU ÖĞRETMENLERDEN BİRİ GELDİ..
AFERİN DANE NE YAZIK Kİ BİZİM TAKIMDA DEĞİLDİN...
SADECE ŞANSLIYDIM EFENDİM..
BİLLY VE GEORGE GİYİNİP DIŞARI ÇIKTILAR...
GANTONDA SON MAÇIMIZIDA OYNADIK İNSAN ÖZÜLÜYOR AYRILIRKEN...
OKULDA İYİ EĞLENDİK LİSE NASIL OLACAK?
BİRLİKTE KONUŞARAK YOLLARINA DEVAM ETTİLER..
LİSEYE BAŞLAMAN 21 GÜN TATİLİMİZ VAR.
BENİM İÇİN ÖNEMLİ DEĞİL TATİL ZIRA BAHÇIVANIN YANINDA ÇALIŞIYORUM...
PARAYA İHTİYAÇLARI VARDI..
ARABAYI DOLDURDUN MU OĞLUM?
BİR BU KALDI EFENDİM..
BOŞ OLAN ENDER GÜNLERDEN BİRİNDE..
LİSE TAKIMINA GİRECEKSİN HERHALDE GANTON'UN İYİ OYUNCUSUSUN..
LİSEDE TOP OYNAMAK BAŞKA.. VE DAHA ZOR.. ZIRA 5 TAKIM VAR BİLİYORSUN..
YENİ OKULUNA GİDECEĞİ GÜN.
FORMAN ÇOK GÜZEL SAKIN TOP OYNAYIP KİRLETME FORMANI OLDUMU OĞLUM.
MERAK ETME BEN
GEORGE İLE BİLLY BİRLİKTE GİTTİLER OKULA..
NE KISA KALDIK..
GANTON'DA EN UZUN BİZDİK..
Mehmet Ali & Akşamettin

(Devamı var)

DEDEMİN EVİ

5

Yazan: Kemalettin TUĞCU

YAPIYI gezerken dedem bana anlatırdı:

— «Aşağıda bir muayene odası, bir yemek odası, bir mutfak, bir de banyolu helâ var. Merdivenlerden bir küçük sofaya çıkılıyor. Bu sofanın üstünde iki oda var. İkisinin de önünde üstleri kapalı iki balkon.»

Mutfak bir oda kadar büyüktü. Banyonun yanında bir de ofis vardı. Yemek odası da epeyce genişti. Merdiven altına odunluk yapılıyordu. Dedem isterse buraya yakacak şeyler koyacaktı.

Ben ustaların kestiği dört köşe tahta parçalarını topluyor, kendi kendime oynuyordum.

Dedemin bezli sandalyesinin yanında bir de küçük masa vardı. Yemeklerini burada yiyor, sigara paketini, kibritini, sırtı biraz üşüdüğü zaman giydiği kazağını bu masanın üzerine koyuyordu.

Ben sabah kahvaltılarımı dedemle beraber yapıyor, gündüz yemeklerini de karşısına otura-rak yiyordum.

Dedem beni yemeğe hiç zorlamazdı. Halbuki köşkte yemek yerken herkes ayrı ayrı beni paylar, babam durmadan bağırırdı. Annem:

— «Dedesiyle pekâlâ yemek yiyor,» diyordu. «Bağıra bağıra çocuğu aptal ediyorsunuz.»

Böyle söyleyince de Halalarım:

— «Zaten bütün kötülüklerin başı o bunak,» diyorlardı.

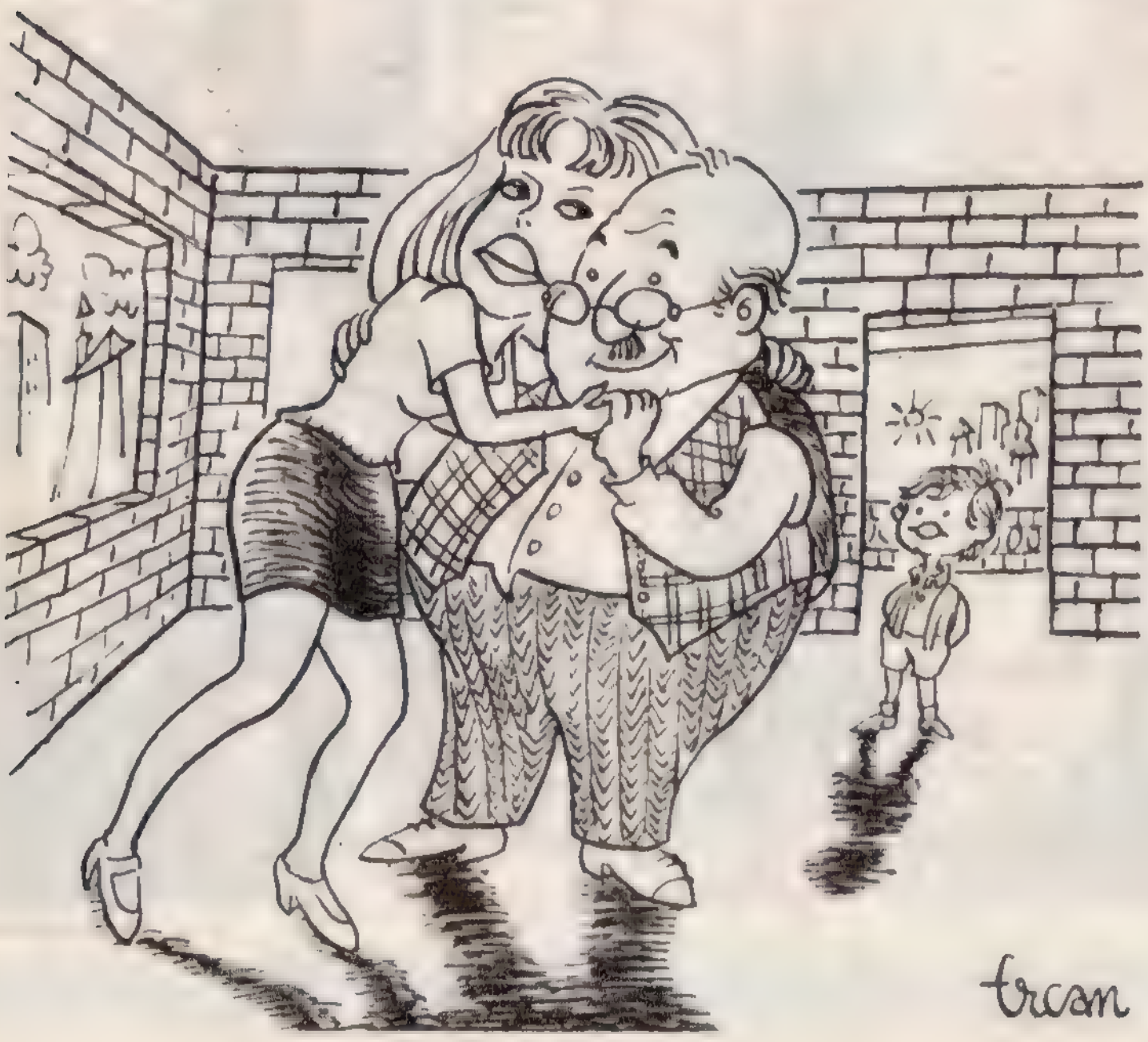

Nevin annem Dedem'e böyle söylediklerine çok kızıyor, ama ses çıkartmıyordu. Artık köşkteki herkes birbirleriyle kavgalıydı. Kimi yemeğe gelir, kimi gelmez, kimi odasına kapanıp kocasıyla kavga eder, bazen kimse mutfağa girmezdi.

Yemek vakti geçince Şaban Bey sokağa çıkıyor, yakındaki ahçıdan Büyük Babam'ın yiyeceği gibi yemekler alıp getiriyordu.

Dedem bunlara hiç ses çıkartmıyordu. Akşama kadar evde oturan Büyük Enîştem:

— «Bu batası evde yiyecek yok mu?» diye bağırıyordu.

Bir akşam babam onun karşısına çıkarak:

— «Kadri Bey,» dedi. «Herkes odasına çekiliyor, kim yemek yapacak? Yiyip içip kuduran bu köşkün ahalisi kimden hizmet bekliyor? Hangi yolu tutuyorsunuz? İki ablam da elini artık işe sürmüyor. Ben de Nevin'e iş gördürmeyeceğim. Ya herkes çalışır, ya aç kalır.»

Bir gün Selma Halam bahçede Dedem'i bularak:

— «Bana bak Ekrem Bey,» dedi. «Köşkte kim varsa aç. Artık başımıza bu da geldi.»

Dedem:

— «Siz kiminle konuşuyorsunuz Selma Hanımefendi,» dedi.

Halam:

— «Kiminle olacak seninle.»

Dedem:

— «Ben sizin neniz olurum?»

— «Olmaz olası babam.»

— «Olmaz olası baba, öyle mi? Bana senin gibi evlâdın lü-

zumu yok. Bir daha gelme karşıma. Hepiniz yiyip içip kudurdunuz. Maaşlar cebe, evin eşyası kocalarınızın akrabalarının evlerine, sonra da olmaz olası baba? Benim nezaketimi kötüye kullandınız. Bundan sonra da al benden o kadar.»

Halam sözde çok gücendi de hastalandı, odasına kapandı. Ama ikide birde dışarıya uğrayıp anneme saldırmağa başladı. Evin içinde Deniz olmasa muhakkak birbirlerinin saçlarını yolar, yüzlerini tırmık içinde bırakırlardı.

Ama Deniz bir gürültü olunca odadan dışarıya fırlıyor:

— «Yiyip içip kuduranlar,» diye bağırıyordu. «Arsızlar, hırsızlar, saygısızlar.»

Ne de olsa onsekiz yaşına gelmiş bir kızdı. Bir delikanlı gibi kuvvetliydi. Hatta bir gün büyük eniştem eline bastonu alarak onun üstüne yürümüş, Deniz onun elinden bastonu çekip almış:

— «Aklını başına topla, önce kendini terbiye et,» demişti.

Artık Deniz'in kavgalarına babası da karışmıyordu. Çünkü Deniz ne söylerse haklıydı.

Bir gün Belma Halam da Dedem'e giderek:

— «Baba,» dedi. «Bu halin sonu neye varacak? Bu köşkün içinde herkes birbirini yiyor.»

Dedem:

— «Bunun sebebini sen düşün Belma Hanım kızım,» dedi. «Ben bu yuvayı dağıtmamak için ananız öldükten sonra evlenmedim. Anan öldüğü zaman sen altı yaşındaydın. Demek otuz dört yıldır bekâr bir adam olarak yaşıyorum. Keşke evleniseydim. Ama kızlarımın üstüne üvey ana getimeyeyim diye boynumu büküp oturdum. Hepinizi okuttum yazdırttım. Hepinize piyano ustaları tuttum. Evlendirdim. Bu güne kadar da baktım. Bu yaşımdan sonra benden ne bekliyorsunuz? Kocalarınız var. Hâlâ benim sırtımdan geçiniyorsunuz. Bari uslu durunuz. Ben artık başımı dinlemek istiyorum.»

Küçük Halam:

— «Baba, sen ailenin büyüğüsün,» dedi.

Dedem:

— «Ablan bana ne dedi, biliyor musun? Olmaz olası babası imişim. Haydi kızım, haydi, bırakın benim yakamı,» dedi.

Küçük Halam da gitti.

Bazen komşulardan biri geliyor, Dedem'i bahçede görüyor, biraz sıkılarak:

— «Doktor Beyefendi,» diyordu. «Birkaç hekime gösterdik. Kocam bir türlü iyileşemedi. Bir defa da siz bakar mısınız?»

Dedem Şaban Bey'den ceketini, bastonunu, âlet çantasını istiyor, beni de yanına alarak yürüye yürüye komşu evlerden birine gidiyordu.

Dedem hangi hastaya bakmışsa onu iyi etmişti. Komşulardan bunun için para almazdı. Bazen Şaban Bey'i yollar, baktığı hastanın nasıl olduğunu sordururdu.

Bazen de hastalar bahçeye geliyordu. Sapsarı olmuş, zayıf bir kadın, veya inleye inleye yürüyen bir erkek. Bazen de kucakta getirilen bir çocuk.

Dedem bunlara bakarken beni uzaklaştırırdı. Bahçede, ağacın altı muayene odası olmuştu. Ama orada muhakkak büyük bir kolonya şişesi bulunur, Dedem ellerini iyice temizlerdi.

— 5 —

Köşkte artık yemek pişmiyordu. Pişse bile herkes kendisi için bir şeyler pişiriyordu.

Bir gün bakkal, kasap gibi birkaç kişi gelip bir yığın borç ediddiğini söylemişlerdi. Dedem:

— «Benim kimseye borcum yoktur,» dedi. «Bunları ödeyeceğim, ama bundan sonra bir kuruşluk borcu da ödemem. Benim hesabıma kimse birşey alamaz. Kime ne satarsanız parasını ondan alınız.»

(Devamı var)

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
2 ŞUBAT 1976
Sayı: 6 Sıra No. 1046
Yıl: 31 Cilt: 1

Sahibi:
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. adına
KEMAL ERHAN

Yazı İşleri Müdürü
ŞEVKET RADO

Yazı İşleri ve İdare:
Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon: 27 95 10 (Santral) ★ Dağıtım ve Abone: Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenârî Sokak 1 - İSTANBUL

ABONE ŞARTLARI

Yurt içi adi posta, yıllık: **130 TL.** ★ Altı aylık: **65 TL.** ★ Yurt dışı adi posta, yıllık: **210 TL.** ★ Altı aylık: **105 TL. Yurt dışından abonelerini uçakla isteyenlerden bulundukları ülkeye göre ayrıca uçak ücreti alınır. Adres değişikliği için 100 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir. Abone: Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu Molla Fenari Sok. No. 1 ISTANBUL**

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER:
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.
Gönderilen yazı ve resimler iade edilmez.

İLÂNLARINIZ İÇİN İLÂN SERVİSİMİZE MÜRACAAT ETMENİZİ RİCA EDERİZ.

Tel.: 27 95 10

4 AS ve

YİNE ONU KOR-
KUTTUN..!

BEN ONU YA-
KALARIM..!

DEMEK KURKURU BAŞ-
KA BİR HAYVANI SESİY-
LE FELÇ EDEBİLİR...
EVET..!

BU DA
KİM..!

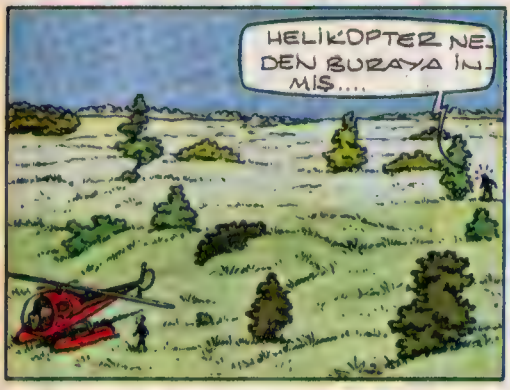
HELİKOPTER NE-
DEN BURAYA İN-
MİŞ....

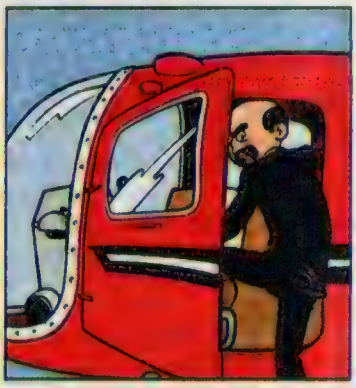

ÇOK İLGİNÇ
BİR ADAM..!

KURKURU NEREDE
ACABA..!

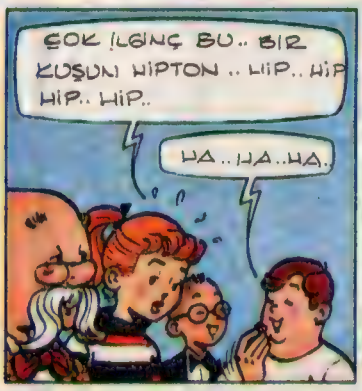
ÇOK İLGİNÇ BU.. BİR
KUŞUN HİPTON .. HİP.. HİP
HİP.. HİP..
HA..HA..HA.

BU YÜZDEN KURKURU'
NUN ÇIĞLIĞI ÇOK ÖNEMLİ
FAKAT BANDI KİM ALDI?

KURKURU
NEREDE?
BULAMADIM..!
AMAN ALLAHIM..
NESLİNİN EN SON
ÖRNEKLERİNDEN

İYİ ARAMADIĞINA
EMİNİM..- BİR DE BEN
BAKAYIM..-
"ARADIM, ARADIM
SENİ HER YERDE"
DİYORDU Ş'

HA.HA. MÜ-
KÜMMEL..!

KURKURU

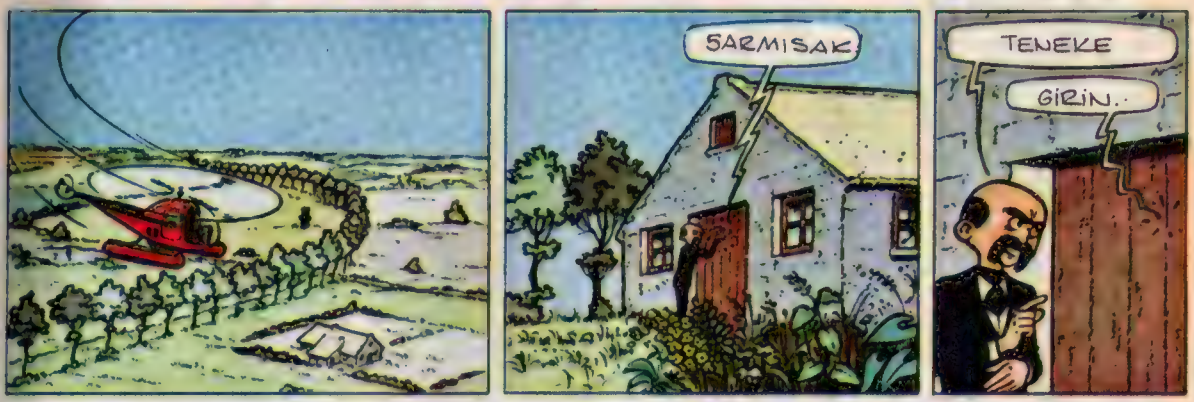

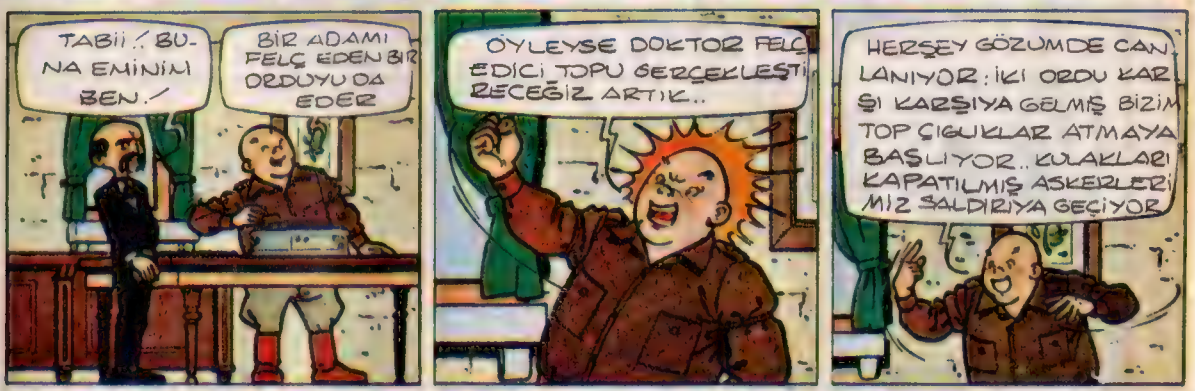

(Devamı Var)

Doğan Kardeş

OYUN EĞLENCE BİLMECE

«Bak şimdi kuş çıkacak»

ZEKÂ OYUNU: Okla gösterilen yerden başlayıp, yukarıdaki okla işaretli yere kadar 55 dakikadan önce gelmeye çalışın ve daha sonra bunu bir arkadaşınızla deneyin.

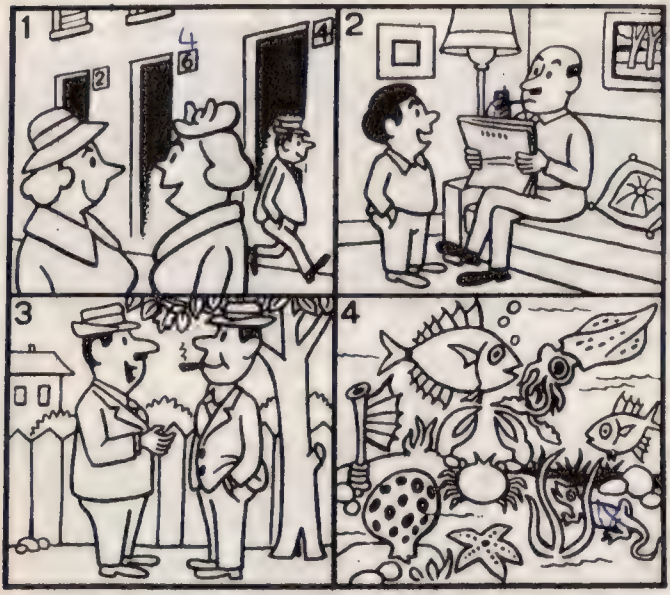

Ressam bu dört resmi çizerken her birinde birer hata yapmış, bunları bulur musunuz?

«YAZISIZ»

SOLDAN SAĞA — 1) Japon kadınlarının millî elbisesi. 2) Sinirli. 3) Bir kadın adı. 4) Ağabey'in kısa yazılışı. 5) Adana'nın bir ilçesi. 6) Sonuna Ş gelirse odunun yanmasından meydana gelen madde olur, Bir nota.

YUKARIDAN AŞAĞIYA — 1) Gemilerde yolcuların kaldığı oda. 2) Hedefine vurma. 3) Para işlerine bakan yer. 4) Asya'da bir nehir. 5) Tokat'ın bir ilçesi. 6) Bir soru edatı.

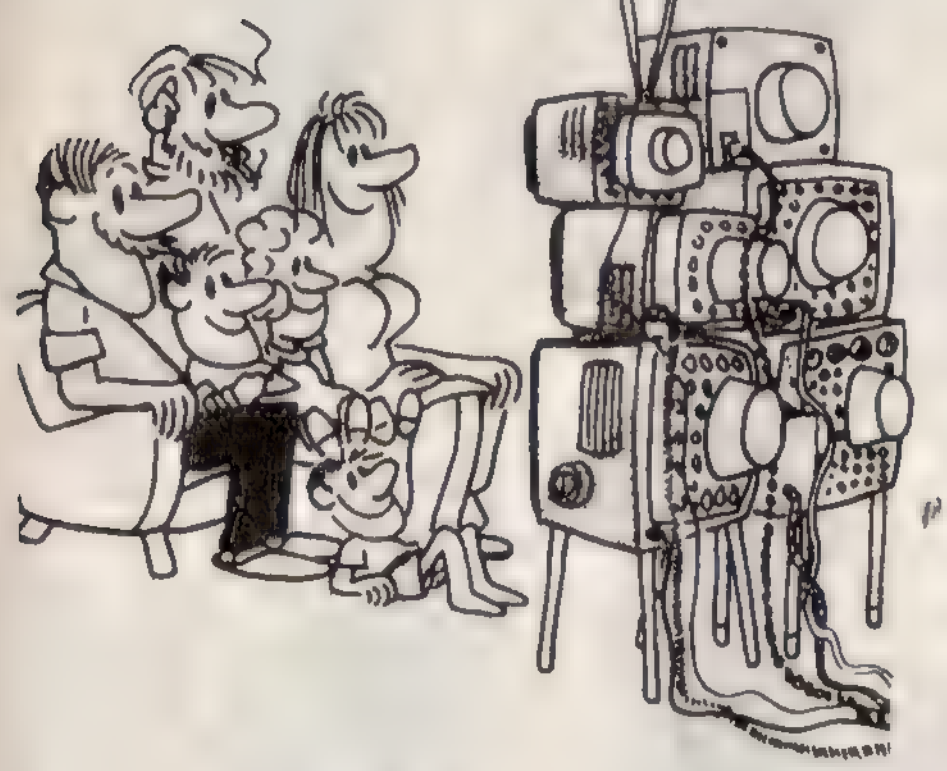

«YAZISIZ»

Bu sayfalarda yayınlanmasını istediğiniz resim, karikatür, şiir gibi yapıtlarınızı bekliyoruz.

Bu dokuz resimden ancak iki tanesi birbirinin tıpkısı, acaba hangileri?

Yukarıda görülen kübik resimde kaç tane üçgen var?

JERRY SPRING

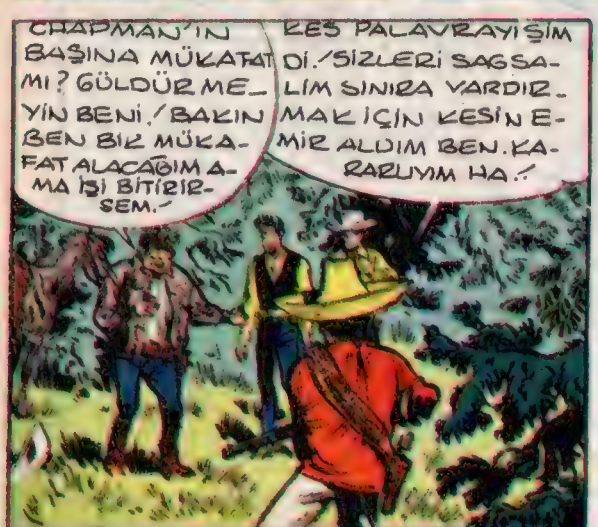

SAN JUAN'A GEL-DİK! BANA ŞU ZORLA SATIN ALDIKLARI ÇİFT-LİKLERİ GÖSTERİRMİSİN?

TEPENİN ETEĞİNDEKİ LARRY'NİNDİ, ŞU SAĞDAKİ ALVAREZİNDİ, YANINDAKİ PİTHMANİNDİ, ARKADAKİ DE HOİD'İNDİ HEPSİNİ ALDILAR.
VAY VAY!

ŞİMDİ ANLAŞILIYOR. BU HAVALİDEN DEMİRYOLU GEÇECEĞİNİ BİLİYORMUSUN SEN?!
TABİİ! AMA NE İLGİSİ VAR!

DÜŞÜN BİR KERE DEMİR-YOLU GEÇECEĞİ HATLAR-DAKİ ARAZİLERİN NE KA-DAR KIYMETLENECEĞİNİ BİLİYORMUSUN! BİR İKİ YIL SONRA...
HAA!

BANA GÖSTERDİĞİN BÜ-TÜN O ÇİFTLİKLER HEP AYNI HİZADAKİ ARAZİDE TRENYOLU YAPIMI İÇİN EN ELVERİŞLİ ARAZİ!
YANİ SİZ DEMEK İSTİ-YORSUNUZKİ

EVET.. EVET.. KANAA-TİM BU.. AMA YİNE DE İYİ-CE ARAŞTIRMAM LÂZIM!..
BUNUNLA NE ELDE EDECEKSİ-NİZ Kİ!..

ŞİMDİ BİR NUMARA YAPACAĞIZ. SENİ HAPSE TIKACAĞIM BEN.. NASIL OLSA SENİ KAÇIRIP AS-MAYA GELECEKLER O ZAMAN BAK NE LER OLACAK.! KORKMA EMİ!..
Mehmet Ali & Akşamsefa

SİZE SÖYLEMİŞTİM BAKIN GETİRDİ Bİ-LE DNU YAŞA (SPRİNG.
NE YAPACAK-SINIZ ONU
HAPSE TIKACAĞIZ. YARIN-DA HAKİME TESLİM EDİP YARGILAYACAĞIZ DNU.
MAHKÛM EDİLDİ O.
YARIN CHAPMAN BİRTA-KIM İTİRAFLARDA BULUNA CAK. BİR KAÇINIZIN BAŞI YANACAK.
NİÇİN HALKA BÖYLE KONUŞ-TUN.. SPRİNG
HA ŞERİF. VİSKİ İÇMEYİ SEVERMİSİN SEN.
TABİİ SEVE-RİM.. AMA VİS-Kİ YOKKİ BURADA
NE GÜZEL BENDE SEVERİM.
YA..
ANLAŞILAN BÜTÜN GECE İÇECEĞİZ SE-NİNLE.
DOĞRUSU BU TEKLİFE KİM HAYIR DİYEBİLİR.. AMA ŞAŞ-TIM.
ŞAŞMA DOS-TUM.. HAKİKİ VİSKİ DEĞİL. SOĞUK ÇAY İÇECEĞİZ VİS-Kİ YERİNE.
DÜŞÜN. BAKALIM ŞERİF. SON ZAMANLARDA İŞLENEN CİNAYETLERİN TÜMÜ AYNI KİŞİLER TARAFINDAN AYNI SEBEBLE İŞLENMİŞTİR. ÇİFT-LİKLERİN SATIŞINDA CHAP-MAN ARACILIK ETMİŞ. SATIŞ BİTİNCE ARAMLAR CHAPMAN DAN KURTULMAK İÇİN ONA İFTİRA EDİP ASMAK İSTEMİŞ-LERDİ.. ŞİMDİ BU GECE CHAP-MANI KAÇIRMAK İSTEYECEKLER.
PEKİ A-MA BU-NUN VİS-Kİ İLE NE ALAKASI VAR.

...INLATAYIM ŞERİF. A-
...AMLAR CHAPMAN'I KA-
...IRMAYA GELDİĞİNDE Bİ-
...İM KÖR KÜTÜK SAR-
...OŞ OLDUĞUMUZDAN
...MİN OLMALARI LA-
...ZIM...

HA..HA..

PEKİ AMA NİYE İLLEDE SOĞUK ÇAY İÇECEKMİ-ŞİZ..?

VİSKİ İÇİ-YOR GİBİ GÖRÜNÜP-TE SAR-HOŞOLMA-MAKİÇİN.!

ÇOK PARLAK BİR FİKİR BU.. FİKRİNİZİ KUT-LAMAK İÇİN BİRKAÇ KADEH HAKİKİ VİSKİ İÇMEYE NE DERSİ-NİZ..?

PEKÂLA İHTİYAR AYYAŞ! BİRKAÇ KADEHTEN FAZLA DE-BİL..!

İKİ SAAT SONRA..

SEN İYİ ADAM-SIN JERRY..! GEL BARDA BİR KADEH ATALIM!

ÇEKE-LİM KARA LARI ŞE-RİF.!

SAMUEL..! KOCA AYYAŞ.. REZİL EDİYOR SUN AİLEMİZİ DER-HAL İÇE-Rİ GİR! DER-HAL..!

YAY! BU KÖ-TÜ..!

YANİ SARHOŞ OLDUĞUMUMU SÖYLÜYORSUN BAK KARICI-ĞIM..!

AFERİN KADINA KRAYO!

AYYAŞ HERİF SE-Nİ TEK BAŞINA KO-CA BİR ŞİŞE VİSKİYİ BİRİTİRSİN. YAZIK BAY SPRING.. YAZIK..!

AMA BEN

GİR İÇE-Rİ GİR EVE..!

YETER! PRESTİŞİMİ DÜŞÜRÜYOR SUN..!

(Devamı Var)

Cancan ile afacan